

Proslava prof. Stelle Čolaković

Muzička škola »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu započela je pred nekoliko godina provedbom jedne veoma dobre zamisli, jubilarnim koncertima svojih nastavnika. Redovito su svoje jubileje već otprije slavili članovi kazališta; kod drugih umjetničkih ustanova to su bili rjeđi, pojedini slučajevi (Muzička akademija, Zagrebačka filharmonija). Tko prati i poznaje rad u glazbenim školama, taj zna koliko ima primjera predanog, dugogodišnjeg rada, i to ne samo onih istaknutih nastavnika za koje se zna više po drugim, poznatijim njihovim djelatnostima (skladatelji, reproduktivni umjetnici), koliki nastavnici savjesno djeluju na istoj ustanovi niz godina, te su znatan dio svog života posvetili upravo toj ustanovi. Stoga je i razumljivo da im ta ustanova i na taj način odaje priznanje. Taj postupak treba i dalje njegovati, te ga mogu slijediti i druge glazbene škole i ustanove.

Ove školske godine Muzička škola »Vatroslav Lisinski« u Zagrebu je priredila 14. veljače 1975. — u okviru koncerata u povodu Dana škole — koncert bivših i sadašnjih učenika prof. Stelle Čolaković, u povodu 40-godišnjice njenog pedagoškog rada i 30-godišnjice djelovanja na toj školi.

Prof. S. Čolaković (rođ. Podvinec) razvila je veoma bogatu i svestranu djelatnost. Rođena 1914. u Budimpešti, od 1918. živi u Zagrebu. Nakon prve poduke u glasoviru, koju je dobila od svoje majke, školske god. 1928/29. primljena je u treći razred niže škole Drž. muzičke akademije u Zagrebu (niža škola je u to doba imala tri razreda). U Muzičkoj školi učila je najprije kod prof. Uhlir, zatim kod M. Neustadt (kasnije udata Matz) i M. Lorković; tu je 1935. položila završni ispit. Na Muz. akademiji studirala je kod našeg uvaženog pedagoga prof. S. Stančića te diplomirala 1939.

U travnju 1932. kao učenica 3. razreda srednje škole prvi je put nastupila na internoj priredbi škole (izvela je skladbe Rameaua i Scarlattija), a slijedeće godine, u ožujku 1933. na javnoj priredbi (svirala Chopina i Mendelssohna). Još prije položenog završnog ispita počela se baviti podukom (1935.).

Školsko-nastavničku djelatnost je započela 1940. kao suplent na Učiteljskoj školi u Osijeku, gdje je podučavala i u Glazbenoj školi; od 1944. profesor je na Hrvatskom drž. konzervatoriju u Zagrebu, današnjoj Muzičkoj školi »Vatroslav Lisinski«, na kojoj djeluje i sada. Dvije godine (1953/4 i 1954/5) bila je v.d. ravnateljica škole.

U spomenutom razdoblju podučavala je niz učenika, od kojih su neki danas ugledni glazbenici. Osim poduke glasovira predavala je i metodiku glasovira (od 1952/3 — 1966/7, kad je taj predmet ukinut).

Uz svoj nastavnički rad, u ranijem je razdoblju i nastupala kao glasovirač, te je često izvodila skladbe hrvatskih skladatelja, dok se kasnije više posvećuje organizatorskom i društvenom radu.

Od 1964. do 1970. inicijator je te stručni i organizacioni voditelj područnih odjela Muz. škole »Vatroslav Lisinski«. Ti su odjeli bili dobro zamišljeni počeci stručnog školskog rada u novim, udaljenim predjelima Zagreba, zameci iz kojih su s vremenom trebale nastati glazbene škole u dotičnim dijelovima grada. Uz stručnu suradnju nastavnika Muzič-

ke škole koja ih osniva, škole — većinom osnovne — kod kojih su ti odjeli djelovali, dale su na raspolaganje svoje prostore, rasvjetu i ogrjev te pomoćno osoblje. No, kad su se ti odjeli dobro uveli (učenika je uvijek bilo), kad su trebali prerasti u posebnu školu, nedostatak sredstava i potrebnog razumijevanja doveo je na žalost do ukidanja tih odjela, tako da sada postoji još samo jedan odjel, a izgleda da će i taj poći stopama ostalih, jer ne prima više nove učenike početnike, nego samo sadašnje učenike, i to samo u jedan daljnji razred. I tako je velik uloženi trud ostao samo djelomično ostvarena mogućnost, a opet je propuštena prilika razvoja barem jedne nove glazbene škole... (Slično je bilo 1951., kad su ukinute rajonske škole). Nastojanjem S. Čolaković dolazi 1970. do osnutka Osnovne muzičke škole »Zlatko Baloković« Zavoda za kulturu i obrazovanje, koju stručno-pedagoški vodi tri godine i osniva njena tri područna odjela (uz Osnovne škole Prečko, Gajnice i Harambašićeva). Osim toga prof. S. Čolaković zauzima se za stvaranje »narodne glazbene škole«, koja bi ljubiteljima glazbe (amaterima), koji se ne kane posvetiti glazbi, omogućila stručnu naobrazbu.

Spomenimo još njena predavanja na raznim seminarima, radio-emisije, niz članaka, većinom u časopisu »Muzika i škola«, gdje je 17 godina bila član uredništva, ali i u drugim, pa i stranim listovima.

Znatnu je djelatnost razvila u Udruženju muzičkih pedagoga Hrvatske (bila je član inicijativnog odbora i prvi tajnik društva, obavljala razne dužnosti kao pročelnik sekcije, predsjednik, tajnik, član upravnog odbora), nadalje kao član Upravnog odbora Saveza UMPJ i član raznih povjerenstava (nastavni planovi, prijedlozi školskih reformi, gdje se osobito zauzimala, da Muzička škola »Vatroslav Lisinski« dobije značaj konzervatorija, odnosno više muzičke škole).

Na jubilarnom koncertu nastupila su petorica sadašnjih njenih učenika (od početnika do završnog četvrtog razreda srednje škole) i dvojica bivših učenika, Gordana Živković i danas već istaknuti glasovirač Branko Sepčić. I izbor rasporeda bio je značajan: pretežno hrvatski (Lang, Matz, Bjelinski, Slavenski) i slavenski skladatelji (Goedicke, Kabalevski, Rahmanjinov, Skrjabin) te Beethoven i Schumann.

Svečaricu su pozdravili u ime Muz. škole »Vatroslav Lisinski« ravnatelj prof. V. Kranjčević, prof. V. Fabris (u ime Savjeta škole), Š. Vukelić (u ime Sindikata), te prof. Vanda Kiš (kao pročelnik glasovirskog odjela), zatim profesori M. Zuber (Udruženje muz. pedagoga Hrvatske), L. Marjanović (Udruženje muz. pedagoga Srbije), M. Nikolić (Muz. škola »Slavenski« iz Beograda), Lj. Antonijević (Zavod za kulturu i obrazovanje), a javio se iz općinstva i jedan od prvih učenika svečarice. Prof. Kranjčević pročitao je i neke brzojavne i pismene čestitke (između ostalih od Prosvjetnog sabora Hrvatske, J. Andreisa, Milane Slavenski, Đ. Jakšića i dr.).

Poznavajući poduzetnost i neumornost prof. S. Čolaković možemo se nadati još mnogim korisnim inicijativama i provedbama na korist našega glazbenog školstva, što joj — uz naše čestitke — i iskreno želimo.

Dr. Hubert Pettan